

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 4 sierpnia 1958 r.

Nr 47

TRESC:

Poz:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

231 — z dnia 18 lipca 1958 r. w sprawie zaopatrzenia dla byłych właścicieli i dzierżawców aptek przejętych na własność Państwa oraz członków ich rodzin	641
232 — z dnia 18 lipca 1958 r. w sprawie wyznaczania oficerów w czynnej służbie wojskowej do wykonywania zadań poza wojskiem	642
233 — z dnia 19 lipca 1958 r. o zmianie rozporządzenia z dnia 13 lipca 1957 r. w sprawie obowiązkowych dostaw zbóż	643
234 — z dnia 19 lipca 1958 r. o zmianie rozporządzenia z dnia 28 sierpnia 1952 r. w sprawie obowiązkowych dostaw ziemniaków	644

ROZPORZĄDZENIE

235 — Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 25 czerwca 1958 r. w sprawie naziemnych składów materiałów wybuchowych oraz sposobu przechowywania środków strzelowych w odkrywkowych zakładach górniczych podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych	645
--	-----

231

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 lipca 1958 r.

w sprawie zaopatrzenia dla byłych właścicieli i dzierżawców aptek przejętych na własność Państwa oraz członków ich rodzin.

Na podstawie art. 8 ust. 9 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o przejęciu aptek na własność Państwa (Dz. U. Nr 1, poz. 1) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Byłym właścicielom (współwłaścicielom) i dzierżawcom (współdzierżawcom) aptek przejętych przez Państwo, pobierającym renty w myśl przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 marca 1952 r. w sprawie zaopatrzenia dla byłych właścicieli i dzierżawców aptek przejętych na własność Państwa (Dz. U. z 1952 r. Nr 15, poz. 92, z 1953 r. Nr 8, poz. 22 i z 1957 r. Nr 3, poz. 12), przyznaje się z urzędu zamiast tych rent renty inwalidzkie w wysokości określonej w przepisach dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97), zwanego w dalszym ciągu „dekretem”, dla pracowników zaliczonych do II kategorii zatrudnienia, którzy stali się inwalidami z innych przyczyn niż wypadek w zatrudnieniu lub choroba zawodowa.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, zalicza się do tej grupy inwalidów, do której zostały zaliczone przez komisje lekarskie do spraw inwalidztwa i zatrudnienia. Jeżeli rencista nie został zaliczony do grupy inwalidów przez komisję lekarską, zalicza się go do:

I grupy inwalidów, jeżeli rencista pobiera rentę wraz z dodatkiem za bezradność,

II grupy inwalidów, jeżeli nie jest zatrudniony,

III grupy inwalidów, jeżeli jest zatrudniony.

3. Rencistom będącym farmaceutami kwoty rent przysługujące w myśl dekretu podwyższa się o:

— 10% podstawy wymiaru renty, jeżeli samodzielnie kierowali apteką przez okres do 10 lat,

— 20% podstawy wymiaru renty, jeżeli samodzielnie kierowali apteką przez okres ponad 10 do 20 lat,

— 30% podstawy wymiaru renty, jeżeli samodzielnie kierowali apteką ponad 20 lat;

kwoty podwyżki nie wlicza się do kwoty przysługującej minimalnej renty (art. 39 ust. 4 dekretu).

4. Renty inwalidzkie przyznane w myśl ust. 1—3 rencistom, którzy pozostają w zatrudnieniu, wypłaca się do dnia ustania zatrudnienia w wysokości nie przekraczającej kwoty renty wypłacanej w dniu 30 czerwca 1958 r. Jeżeli rencista posiada dochody z innych źródeł niż zatrudnienie, prawo do renty inwalidzkiej ulega zawieszeniu na czas posiadania tych dochodów na zasadach przewidzianych w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

§ 2. 1. Pozostałym po osobach wymienionych w § 1 wdowom i sierotom, które w dniu 30 czerwca 1958 r. pobierały renty w myśl przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 marca 1952 r. w sprawie zaopatrzenia dla byłych właścicieli i dzierżawców aptek przejętych na własność Państwa, przyznaje się z urzędu zamiast tych rent renty rodzinne w wysokości określonej w art. 52 ust. 1 i 3—6 dekretu.

2. Prawo do renty rodzinnej (ust. 1) dla członka rodziny, na czas wykonywania przez niego zatrudnienia lub posiadania dochodu z innych źródeł, ulega zawieszeniu na zasadach przewidzianych w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

§ 3. Podstawę wymiaru renty inwalidzkiej i rodzinnej (§§ 1 i 2) stanowi kwota, jaką w myśl przepisów dekretu

przyjmuje się za podstawę wymiaru renty w przypadkach, gdy brak jest w ogóle danych co do wysokości faktycznych zarobków.

§ 4. Prawo do świadczeń przewidzianych w rozporządzeniu ustalają i świadczenia pieniężne wypłacają organy administracji rent przydziłom właściwej rady narodowej.

§ 5. W sprawach nie unormowanych rozporządzeniem mają odpowiednie zastosowanie art. 12—23, 39 ust. 2 i 4, art. 40, 44—49, 50 ust. 1 i 2, art. 51, 52 ust. 1, 3—6, art. 53—55, 59, 61—63, 64 ust. 1, 2 i 4, art. 66 i 68—77 dekretu.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 marca 1952 r. w sprawie zaopatrzenia dla byłych właścicieli i dzierżawców aptek przejętych na własność Państwa (Dz. U. z 1952 r. Nr 15, poz. 92, z 1953 r. Nr 8, poz. 22 i z 1957 r. Nr 3, poz. 12).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1958 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

232

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 lipca 1958 r.

w sprawie wyznaczania oficerów w czynnej służbie wojskowej do wykonywania zadań poza wojskiem.

Na podstawie art. 22 ust. 3 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o służbie wojskowej oficerów Sił Zbrojnych (Dz. U. z 1958 r. Nr 2, poz. 5) i art. 19 ust. 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1958 r. o uposażeniu żołnierzy (Dz. U. Nr 36, poz. 165) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Celem wyznaczenia oficerów w czynnej służbie wojskowej do wykonywania zadań poza wojskiem zainteresowani ministrowie oraz kierownicy naczelnych organów administracji państwowej przesyłają Ministrowi Obrony Narodowej corocznie w terminie do dnia 1 czerwca zestawienie stanowisk w podległych im resortach, na które oficerowie ci mają być wyznaczeni w następnym roku budżetowym, ze wskazaniem kwalifikacji, jakim powinni oni odpowiadać.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do kierowników urzędów centralnych i do władz naczelnych organizacji społecznych o charakterze obronnym.

3. Zestawienia wymienionego w ust. 1 nie przysyła się, jeżeli zestawienie nadesłane w poprzednim roku nie ulega zmianie.

§ 2. Przez użyte w dalszych przepisach niniejszego rozporządzenia określenia należy rozumieć:

- 1) oficerowie — oficerów wyznaczonych do wykonywania zadań poza wojskiem,
- 2) minister — również kierowników naczelnych organów administracji państwowej oraz kierowników urzędów centralnych i władze naczelną organizacji społecznych o charakterze obronnym.

§ 3. 1. Na podstawie zestawień wymienionych w § 1 Minister Obrony Narodowej przedstawia Prezesowi Rady Ministrów wnioski w sprawie ustalenia wykazu stanowisk, na które mają być wyznaczeni oficerowie.

2. Wykaz stanowisk zatwierdzony przez Prezesa Rady Ministrów jest podstawą do wyznaczenia oficerów w czynnej służbie wojskowej do wykonywania zadań poza wojskiem.

§ 4. Zgodnie z wykazem stanowisk wymienionym w § 3 ust. 2 Minister Obrony Narodowej wyznacza oficerów do dyspozycji właściwego ministra z wnioskiem o wykorzystanie na określonym stanowisku.

§ 5. 1. Oficera wyznacza na stanowisko, zwalnia z tego stanowiska oraz przenosi na inne stanowisko właściwy minister po uprzednim porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej.

2. Oficerów wyznaczonych do wykonywania zadań w studiach wojskowych szkół wyższych, z wyjątkiem kierowników tych studiów i ich zastępców, wyznacza na stanowiska,

zwalnia z nich oraz przenosi rektor szkoły wyższej po uprzednim porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej.

3. Wyznaczenie na stanowisko i przeniesienie na inne może nastąpić tylko w ramach stanowisk ustalonych w wykazie wymienionym w § 3 ust. 2.

4. O wyznaczeniu lub przeniesieniu oficera na inne stanowisko służbowe właściwy minister (rektor) zawiadamia Ministra Obrony Narodowej.

§ 6. Oficerowie wyznaczeni do wykonywania zadań poza wojskiem pozostają poza normami ilościowymi przewidzianymi dla Sił Zbrojnych.

§ 7. 1. Oficerowie mogą być przez Ministra Obrony Narodowej w każdym czasie odwołani ze służby poza wojskiem.

2. Oficerowie mogą być odwołani ze służby poza wojskiem również na wniosek właściwego ministra zgłoszony Ministrowi Obrony Narodowej co najmniej na 3 miesiące przed zamierzonym odwołaniem.

§ 8. 1. Oficer otrzymuje uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami, przewidziane dla żołnierzy zawodowych w przepisach o uposażeniu żołnierzy. Uposażenie to wypłacane jest z budżetu właściwego resortu bez potrącenia podatku od wynagrodzeń.

2. Oficerowi nie przysługuje inne uposażenie lub dodatki niż określone w ust. 1.

3. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrami Finansów oraz Pracy i Opieki Społecznej i Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów ustali tabele zaszeregowania poszczególnych stanowisk, na które mają być wyznaczeni oficerowie, z przyrównaniem do odpowiednich typowych stanowisk wojskowych i określeniem stopni etatowych przywiązanych do tych stanowisk.

4. Minister Obrony Narodowej określa i podaje właściwemu resortowi wysokość uposażenia, jakie przysługuje oficerowi na wyznaczonym stanowisku, obliczonego w myśl przepisów o uposażeniu żołnierzy, zgodnie z tabelą zaszeregowania stanowisk, wymienioną w ust. 3.

§ 9. Oficer otrzymuje uposażenie w terminach wypłaty obowiązujących w wojsku.

§ 10. 1. Oficer może być za jego zgodą przeniesiony na niższe stanowisko tylko w razie likwidacji zajmowanego przez oficera stanowiska, gdy nie ma możliwości przeniesienia go na inne równorzędne stanowisko. Przepisy § 5 stosuje się odpowiednio.